

FALCSIK MARI

érmindszenti enteriőr

Ady *von Haus aus* tudta mi az az alacsony szemöldökfa
 tudta mi az a kemény Énség
 amivel az ilyen megfekvő földemet föl lehessen emelni
 tudta mi az a *per se* gőg
 amivel ebből dehogyis csak kétannyi magas polgárház
 de palota lesz *non sanz droit*

egy régi poén

van mindvégig riadt a csapdába szorult
 állatok közt van lakonikus van cinikus
 van aki beszél róla van aki az Istennek se
 van páncéljába van bűneibe vetett hitű
 van vadul tiltakozó van az elbölcselő
 van hangosan hazudó van fölényes van
 lelkes aki majd a legjobban visít a végén
 van felejtő van elvtelen-derűs van végig
 más mezőkre ködben váró van nagyobb
 sejtő még valódi hívő is van igazi tudó is
 csak aki ne szorult volna az időcsapdába
 olyan állat nincsen kisfiam

családállítás

mert öszveállottak
 véletlen csinyáznak
 fiakat-lyányokat
 akiből azután
 törvény és sors lesz
 megmásíthatatlan
 létezőn érvényes
 vésődve valóba
 sziklába tengersó
 csak azért mivel *van*

az őzekről

figyeld figyeld az őzeket
 ahogy az orruk megremeg
 ahogy a kis fül hátracsap
 és már riadnak ugranak:
 hogy testrészük a félelem
 az egy kötelező elem
 ami segít hogy megmaradj
 hogy nehogy elengedd magad
 ha éppen az a pillanat
 az amiben pont nem szabad

szaglásznaád így a jó füvet
 élnéd meg minden örömed
 hogy sejtetben a *bármikor*
 hogy nem kérdés se *hogy se hol*
 csak a zsiger hogy észrevedd
 ha itt és most épp rád mered
 de hogy fölengedj nem lehet
 ha most kitérsz is majd követ
 utolér úgyis valahol
 e testen vele osztozol

azt hittem

először azt hittem énekes szeretnék lenni
 de aztán rájöttem hogy madár